

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ ГРАДА БЕОГРАДА

Од дужег времена пада у очи, да се неки део грађанства не стара у довољној мери за одржавање чистоће у авлијама, а нарочито испред станова и у опште испред зграда у оним улицама, у којима та дужност не припада општини већ сопственицима или закупецима зграда. Услед тога, готово у свима тим улицама, нагомилава се прашина и нечистоћа на штету здравља и угодности живог престоничког саобраћаја, а на штету и угледа престонице.

Да се не би грађанство излагало непријатним последицама кажњавања, које је за неизвршење оваквих дужности прописано у тач. 8. и 9. §. 329. и у §. 330. кривич. законика, потребно је да оно само, не чекајући на нарочите опомене и кораке власти, одржава потребну чистоћу и у авлијама и улицама испред зграда и на тај начин отклони принудни утицај општинске власти.

Да би међутим, за грађанство било јасно, шта му је у овоме односу закона дужност, нека прими к знању следећу садржину горњих законских прописа, који гласе и то: тач. 8. §. 329. „Ко на улици онде, где се чистоћа изискује, помије, ђубре или ма какву другу нечистоћу проспе или баца, или такву пред туђом кућом или вратима, или на другом јавном месту остави;“ тач. 9 §. 329. Ко своју кућу, авлију, дућан или радилиште нечисто држи и на опомену полицијске власти или њеног служиоца не почисти.“

§. 330. „Ко у заказано полицијски време, испред свог обиталишта, дућана, радилишта или плаца не почисти или сметлиште не однесе да се казни новчано од једног до шест цванцика.“

„Где има више партија у кућу, или где поред кирајџија и господар од куће седи, одговара господар куће за чистоћу ако не би доказао да је по уговору ту дужност који од кирајџија на себе примио.“

„За чистоћу испред оних кућа или зграда у којима нико не седи, као и за чистоћу празних плацева одговара господар истих.“

У вези са овим законским прописима, а са обзиром на тачку 1. и 5. члана 93. закона о општинама, суд општине београдске наређује грађанству:

1, Да се у смислу поменутих законских прописа стара о одржању чистоће, а нарочито у авлијама и испред зграда.

2, Да се авлије морају у току једне седмице чистити бар једанпут и то суботом; а да се нагомиљано ђубре, у колико би га било, из авлије износи и избацује ван вароши на место зато одређено.

3, Да се улични делови испред зграда чисте два пута недељно, и то средом и суботом после 10 сахати у вече, или четвртком и недељом до 5 сати изјутра лети, а зими средом и суботом после 9 часова у вече, или четвртком и недељом до 8 сахати у јутру.

4, Улице и дворишта морају се пре чишћења добро полити.

5, Општина чисти ове улице: Цара Уроша, Краља Милана, Краља Александра, Кнеза Милоша, Немањину, Савско Пристаниште, Дубровачку (од Богојављенске до Ноћајске улице) и Кнез Михаилову.

Објављујући грађанству ову наредбу, Суд му уједно препоручује, да по истој поступа, јер ће у сваком противном случају одговорна лица узимати на одговор и казнити по горњим законским прописима.

Од Суда Општине града Београда 14. септембра 1903. год. Београд. КН: 1901.

К О Н К У Р С

Општини београдској потребан је пуномоћник, који ће је заступати у парницама пред судовима и у закључивању њених правних послова у границама пуномоћја, које ће му се издати. Сем тога који ће уједно бити и правни референт суда београдске општине.

Хонорар му је буџетом за ову годину одређен до 3600 дин. на годину.

Конкуренти треба да су јавни правозаступници.

Пријаве са документима примаће суд овај до 15. ов. м. закључно.

Избор ће извршити општ. одбор у смислу тач. 6. чл. 89. зак. о општинама.

Позивају се они који желе да конкуришу на ово место да предаду општ. суду пријаве са документима у остављеном року.

Од суда београдске општине 3. окт. 1903. год., АБр. 9534, Београд.

РЕДОВНИ САСТАНАК

16. Септембра 1903 г.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главић. Од одборника били: г. г. Тома Цинцар Јанковић, А. Шток, Д. Б. Миловановић, М. Штрбић, Св. Јанковић, Јанаћ Константиновић, К. Теодосијевић, Петар Новаковић, Дамњан Стојковић, Милан О. Петровић, Милош Валожић, Јов. Смедеревац, Никола И. Димитријевић, Мих. М. Борђевић, Урош Благојевић, Р. Драговић, А. Ј. Аксентијевић, Др. Милан Радовановић, М. Клидис, Д. Тадић и Д-р М. Леко.

Деловођ, Марко Н. Новаковић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 9 ов. мес.

Одборник г. Јован Смедеревац примећује да је у реферату, у коме је председник општине одговорио на његову интерпелацију, погрешно записано да је се састајала и позивана „комисија“ већ треба да стоји „секција.“

По саслушању тога, — одбор је примио прочитан записник са овом изменом одлуке бр. 539 од 9 ов. мес., коју је тражио одборник г. Јован Смедеревац.

ПОДЛИСТАК

ИСТОРИЈА СРЕМА

НАПИСАО

МИХ. Ј. МИЛАДИНОВИЋ

(Овај је рад награђен са 400 дин., првом видовданском наградом Београдске Општине од 15. јуна 1899. год.)

(НАСТАВАК)

Б.

Срем под угарском влашћу (од год. 927. до 976.)

Угарски историци, на основу казивања анонимног бележника угарског краља Беле IV,¹ узимљу да је Срем још крајем IX. в. (око 896. год.) потпао под Маџаре.²

Да разгледамо то казивање анонимног бележника, на кога се угарски историци позивају. Он вели, да, војводе маџ. кнеза Арпада (поименце: Lehel, Bules и Botond),

¹ Да би вероватније било тврђење овог анонимног писца, многи маџ. историци (шовинисте) узимљу да је он раније живео, т. ј. да је био бележник Беле II. или, по другоме, Беле III. Међу тим критички историци узимљу да је био бележник Беле IV.

² Fessler — Klein, Geschichte der Ungarn; стр. 61.; Ladislaus v. Szalay, Geschichte Ungars; св. I, стр. 18—19; и други.

II

Одборник г. Јован Смедеревац изјављује, да је био у грађевинском одељењу прегледао акта, која се односе на насипање баре Венеције и нашао, да је секција дала своје мишљење по овоме предмету, но да чиновник није тачно председнику извешће поднео.

Председник изјављује, да стоји у истини, да има мишљење изложено у актима не секције већ само одборника г. Смедеревца и да је чиновник који је извештај подносио предвидео то мишљење г. Смедеревчево. Али да стоји у истини, да је грађевинско одељење три пута после тога позивало секцију и да се секција није састала.

Одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. Јована Смедеревца и председника општине.

III

По прочитању акта иследних власти АБр. 8692, 8692, 8775, 8691, 8614, 8776 и 8613, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Бошко Стојановић, калфа, Тодор Илић, клач, Душан Стојановић, фијакерист, Милан Анђелковић, пиљар; да је доброг владања и доброг имовног стања Михаило Банковић, шпедитер; да је доброг владања и средњег имовног стања Светислав Прендић, апотекар; да су доброг владања и сиротног имовног стања Милун Марковић, б. контролор и Коста Грбић, клавирмајстер.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбу Симе Симића, фијакеристе, којом тражи уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе Ст. Бр. 3655, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може дати уверење о породичном односу.

V

По прочитању акта Управе гр. Београда АБр. 8798, 8648 и 8419; по молбама Душана

сглопивши мир са Бугарима (крајем IX в.), пређоше у земљу Рашку (Србију). Ову покоре, па се преко ње упуте к мору, те покоре све тамошње народе. Заузевши град Сплет, освоје целу Хрватску, пређу по том Петрову Гору, па се утаборе код Купе. За тим преброде ову реку, допру до Саве и заузму тврђаву Загреб. На даљем путу заузму градове Пожегу и Вуковар (Vukou), те се тако поврате преко Дунава кнезу Арпаду.¹

Изгледало би да су Маџари овако, при једној, тако рећи шетњи и не скидајући се с коња, толике земље освојили. Међу тим, ово казивање нема никаква основа и мора се, као непоуздано, одбацити. Могућно је само да је каква маџарска војска упала у ово доба (крајем IX и поч. X в.) у Срем, и то само ради пљачкања у појединим крајевима на граници Срема, а никако није цео Срем још у ово доба дошао под маџ. власт, него је и даље остао под Бугарима.

Мало је чудновато, како да Маџари оставе Срем на миру све до владе Петрове, кад су околне области на северу и истоку од Срема били заузели. Томе ће свакако бити узрок у јачини Симеунове државе. Све док је Симеун био жив (до 927.), они су се задовољили са раније отетим бугарским областима, не хотећи јамачно новим

¹ Endlicher, Monum. Rerum Hung. Arpad, стр. 37.—38.

Радивојевића, чиновника, Лудвика Пуцетића, геометра и Ђорђа Бранковића, б. чиновника, због поданства, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може по молби учинити ако томе не буду стајале на путу какве законске сметње.

VI

По прочитању решења суда од 15 ов. мес. АБр. 8788 о одређењу цене хлеба за другу половину месеца септембра, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда.

VII

Председник износи одбору на решење понуду Цветка Савчића, којим нуди општини по 60 динара месечно за магацин на Сави, који је био својина Куманудића.

По прочитању исте понуде АБр. 8535 и извешћа економног одељења АБр. 8787 и довољном обавештењу, одбор је решио:

Да се општински магацин на Сави, који је био својина Куманудића, поруши, а камен од истог употреби на осигурање обале савске.

VIII

По прочитању молбе Косте Вуковића АБр. 6935, да му се врати трошарина на вино које је издао VIII пуку, — одбор је решио:

Да се молба Косте Вуковића, којим тражи повраћај трошарине на вино што је издао VIII пуку, одбије пошто нису испуњени услови предвиђени у правилнику прописаном између команде дунавске дивизијске области и општине за повраћај трошарине на предмете које војне власти набављају за исхрану војника.

IX

По прочитању молбе г. Петра Дујиновића, геометра АБр. 8673, — одбор је решио:

Одобрава се молиоцу Дујиновићу тридесет дана одсуства од дужности, зарад наведене цељи, које ће му се рачунати од дана када га буде употребно.

нападом да изазову против себе овако силног непријатеља, од кога је и сам Цариград стрепио. Поред овога узрока, биће у неколико узрок што Угри не хтедоше напасти на Симеуна, и ово, што сами угарски историци помињу, велећи да у ово доба „ein unwiderstehlicher Drang zog unsere Vorfahren (т. ј. Угре) gegen Wisten hin.“¹

Међу тим, што Угри нису учинили за време силног Симеуна, нису без сумње пропустили да учине одмах у почетку слабе Петрове владе.

Ма да Марин Дринов хоће да је Срем остао и кроз X. век. бугарски и у тој намери позива се на Константина Порфирогенита, који „свидетельствует, что въ его время, около 950. г., Болгарию отдѣлила отъ Мадьяръ рѣка Дунай, разумѣя, безъ сомнѣнiя, ту часть Дуная, которая заключаетя между устьями Дравыи Савы.“² Међу тим, по истом Константину Порфирогениту и закључујемо да је Срем у ово доба био у угарској власти,³ јер он изрично вели на једном месту овако: „et habitant quidem trans Danubium Turcae (т. ј. Угри) in terra Moravia, atque etiam ulterius inter Danubium

¹ Ladislaus v. Szalay, Geschichte Ungarns, I. Band, стр. 31.

² М. С. Дринова Южные Славяне и Византия въ X в. стр. 80.

³ Она прва белешка Константинова, на коју се Дринов позива, биће јамачно из ранијег доба, јер је познато, да Константин прича догађаје из ранијег и свога доба.

X

По прочитању молбе Јелисавете Манаковић, општ. бабице, АБр. 7660, — одбор је решио:

Одобрава се молићи двадесет дана одсуства од дужности, зарад наведене цели, које ће јој се рачунати од дана када га буде употребила. У дужности да је заступа општ. бабица г-ђа Ана Коларовска.

XI

По прочитању молбе д-р Светозара Марковића општ. лекара АБр. 5423, да му се накнади осам динара, колико је дао за фијакер вршећи пелцовање деце на топчидерском брду, — одбор је решио:

Да се ова молба д-р Св. Марковића, одбаца, пошто општина није са молиоцем уговорила да му у оваквим случајевима даје општ. кола или у недостатку истих накнађује издатке, које на то учини.

XII

По прочитању молбе Вула Бојовића АБр. 7533, одбор је решио:

Да се молиоцу Бојовићу врати из прихода трошаринског за ову годину тридесет девет динара и 75 пара дин. колико је платио трошарине на ломничку воду, пошто је доказао да је исту воду извезао ван трошаринског реона.

XIII

По прочитању молбе Мих. Косовљанина АБр. 6439 и 7165, одбор је решио:

Да се молиоцу Косовљанину врати из трошаринског прихода за ову годину по молби АБр. 6469 шесет четири динара и 25 пара а по молби АБр. 7165 седамдесет четири динара и 75 пара дин. колико је платио трошарине на увезено пиво, пошто је доказано да је исто пиво извезао ван трошаринског реона.

et Savum fluvios¹ (тј. и станују Угри преко Дунава у земљи Моравској, а тако исто и с друге стране, између Дунава и Саве). Овде се јамачно увиђа да област „inter Danubium et Savum“ не може друга бити до Срем, јер само Срем лежи између Дунава и Саве. Сима Љубић труди се да друкчије протумачи јасне Константинове речи, те узима да оно „inter Danubium et Savum“ значи „средином Дунава и Саве“ и тврди да се ово тиче области око горње Саве у Крањској,² што му и Рачки одбацује као неосновано.³ Поред казивања Константина и хроничари не само у XI веку но и у X веку помињу Срем као саставни део угарске државе.

Да видимо у кратко, ко су били ови нови сремски господари.

Угри (Маџари) били су народ финског народносног стабла. Они су се у почетку IX века кренули из свога досадашњег боравишта (око средњег Урала) ка југозападу и населили се у област између Дона и Дњепра. Одавде су их Печенези потисли на запад, те се Угри тада обретоше у старом

¹ Const. Porphyrog., De admin. imper., 177.

² Rad, књ. XLIII., стр. 146.

³ Rad, књ. LVI., стр. 120. — Рачки је раније држао да је у време Константина Порфирог. Срем био у хрватској власти: „...Хрвати становаху у његово (тј. Константиново) доба у посавској Панонији и Сријему, где их Дунав делио с једне стране од Маџара, с друге од Бугара“ (Осјена tsarijih izvora, стр. 26.

XIV

По прочитању молбе Глише Андрејевића АБр. 8163, — одбор је решио:

Да се молиоцу Андрејевићу врати из трошаринског прихода за ову годину пет стотина седамдесет два динара и 40 пара дин. колико је платио трошарине на увезену маст, пошто је доказао да је исту маст извезао ван трошаринског реона.

XV

По прочитању молбе Глише Андрејевића АБр. 8164, — одбор је решио:

Да се молиоцу Андрејевићу врати из трошаринског прихода за ову годину сто један динар и 55 пара, колико је платио трошарине на увезену минералну воду, пошто је доказао да је исту извезао ван трошаринског реона.

XVI

По прочитању молбе Манојла С. Торбице, АБр. 7815, — одбор је решио:

Да се молиоцу Торбици врати из трошаринског прихода за ову годину седамстотина седамнаест динара и 25 пара дин., колико је платио трошарине на увезено пиво, пошто је доказао да је исто пиво извезао ван трошаринског реона.

XVII

По прочитању молбе друштва „Милошевац“ АБр. 8362, да се земунским пиљарицама, које долазе на Палилулску пијацу не наплаћује такса тржишна од стране општине, — одбор је решио:

Да се ова молба друштва „Милошевац“ одбаца, пошто би било тешко вршити контролу да од стране тих пиљарица не буде злоупотреба и што ни друштву за улепшавање Врачара није ова концесија чињена.

XVIII

По прочитању молбе Антона Фича, АБр. 8342, одбор је решио:

бугарском насељу „Углу“ (између реке Дњестра и Дунава.¹

Поменули смо раније, како их је цар Лав позвао у помоћ противу Бугара, са којима су имали неколико бојева, док се нису најзад населили око Тисе и средњег Дунава (795. г.) а одмах друге године одузели Бугарима све области са северне стране (тј. леве обале) Дунава. У исто време немачки краљ Арнулф, да би лакше одбранио Панонију коју је одузео од Велике Моравске, повери је на управу посавском кнезу Браславу, западном сремском суседу.² Угри су тада упадали у суседне области и страшно их пустошили. Око 900. године у целој Панонији, услед упада угарских, не беше више ни једне цркве.³

Свакако су Угри крајем IX и у почетку X века понекад упадали ради пљачке и у Срем, ма да је био у бугарској власти. Без сумње привлачила је богата сремска земља и њих као толике разне освајаче пре њих. Ну и доцније, кад су Угри освојили Срем јамачно су га бар у прво време пленили.⁴ Касније су Угри и у Срему као и

¹ Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист., II, 88.

² Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић, Ист. Срп. Нар. II, 91.

³ Ibid.

⁴ Угарски и неки немачки писци тврде, да Угри, противно обичају других номадских народа, нису пустошили покорену земљу коју су за насеље изабрали. Угри би, по тим писцима, освајали при својим походима градове и утврђења задовољавајући се само признавањем њихове власти од стране побеђених народа, а за верност само

Да се фабрици содне воде Антона Фича уступи вода из новог водовода, пошто је ова фабрика везана са новим водоводом још 1896 године, с тим да потрошњу воде плаћа према правилима и да је општина власна у свако доба обуставити издавање воде истој фабрици кад то потрошња воде у вароши захтевала буде.

XIX

По прочитању молбе Прометне Банке АБр. 5391 да се плац, на коме је њена парна стругара, у погледу наплате трошарине, огласи за ванреонски, пошто је иначе издвојен кланичном пругом, — одбор је решио:

Да одборска секција за трошарину даде своје мишљење по овој молби на предлог изнесе одбору на коначно решење.

XX

По прочитању молбе Димитрија Соколовића АБр. 5899, — одбор је решио:

Да се молиоцу накнади седамдесет динара, за колико је према извешћу стручне комисије ГБр. 2204, оштећена му кућа изливом воде из општинског водовода због поквареног водомера.

Издатак овај да се учини на терет општ. готовине, по добивеном за то надлежном одобрењу.

XXI

По прочитању молбе Алексе Бибе, АБр. 8552, да се његовом имању арондише земљиште регулацилног фонда у Дубровачкој улици, путем споразума пошто изабрати процениоци неће да се куну, — одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Јован Смедеревац, Тома Цинцар-Јанковић и Јанаћ Константиновић, ступе у ближи споразум и погодбу са г. Алексом Бибом о уступању му земљишта регулационог фонда, о коме је реч, но с тим да ће погодба вредити када је општински одбор одобри.

у другим областима завели у неколико феудално уређење, које је у недостатку јаке централне власти, могло становништву да пружи у неколико личну и имовну безбедност.

За време док су Угри владали у Срему имали су (око 960. год.) сукоб и с нашим кнезом Чаславом.

Од 955. год., када су Угри претрпели пораз у Немачкој, оставе они западне европске земље и управе све своје нападе на Балканско полуострво. Овамо су их из равнога Срема водили природни и за њихове коњаничке чете zgodни путеви, долином река Босне и Мораве до средине овог полуострва.

— Наставиће се —

таоце узимаху. Према томе веле: „dasselbe Schicksal werden wohl auch die sirmischen Ortschaften getheilt haben.“ Ну и сами признају, да су Угри иза границе области, коју су за своју отаџбину сматрали, радили са свим друкчије. Беху ту пустошења и пљачкања „nach Art der Hunnen und Avaren“. Међу тим „die Save erkannten sie stets als die Grenze ihres Gebietes“ и према томе Срем као не би био од Маџара пустошен, у што ми не можемо потпунице да верујемо, бар за прво време угарског додирга са Сремом, јер они нису имали у њему своја насеља, па да га штеде, но су га сматрали само као своју подвлашћену област.

XXII

WWW.UNILIB.RS

По прочитању молбе пок. Косте Стаменковића, АБр. 4955, да се његовом имању арондише земљиште регулационог фонда у Дубровачкој ул. бр. 119 путем споразума, — одбор је решио :

Да ужи одбор, у који да уђу одбор. г. г. Јован Смедеревац, Тома Цинцар Јанковић и Јанаћ Константиновић, ступи у ближи споразум и погодбу са стараоцима масе пок. Косте Стаменковића о уступању земљишта регулационог фонда, но с тим да ће погодба вредети када је општински одбор одобри.

XXIII

По прочитању молбе г. Владе Бошковића, АБр. 6653, да се његово имање између улице Крунске и Курсулине експрорише путем споразума, — одбор је решио :

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Аксентије Аксентијевић, Урош Благојевић, Милан Димић и Адолф Шток, ступе у ближи споразум и погодбу са г. Владом Бошковићем и Костом Николићем, за откуп земљишта потребног за просецање улице Крунске и Курсулине па о постигнутом споразуму поднесу извешће, а споразум да вреди кад га и одбор одобри.

XXIV

Председник извештава одбор, да министар грађевина решењем 18 пр. мес. Бр. 6355, није усвојио предлог општин. суда од 7 пр. мес. ГБр. 2735, о измени регулације улице Проте Матеје већ је решио, да у свему остане у снази његово решење од 23 јула ов. год. Бр. 5805, по коме се ова улица има регулисати у свему према раније одобреном регулационом плану, а само зграде на северозападном фронту дела ове улице између улице Његошове и Крунске да се помажу према постојећем стању тога фронта.

По саслушању тога — и по прочитању поменутог решења г. мин. грађевина одбор је примио к знању ово решење г. Министра Грађевина с одобравањем.

Н А Р Е Д Б А

Према измењеном § 366. кривичног закона, за случајеве које ни тим ни другим којим специјалним законом нису предвиђени нити је за њих казна прописана, моћи ће месна полицијска власт издавати наредбе и на тај начин одређивати казну од 10 до 150 динара или од једног до 20 дана затвора за лица која би радила противно таквим наредбама.

Поред осталог, ове наредбе могу се односити и на уредност јавног саобраћаја у опште а нарочито уличног, на одржавање чистоће и уклањање свега што би штетно утицало на здравствене прилике становништва.

Како суд општине београдске по чл. 93 закона о општинама има власт и саобраћајне и санитетске месне полиције, те је самим тим овлашћен и за издавање наредба које у том смислу предвиђа §

326 кривичног законика, то суд општине београдске.

Наређује

I

Управи Безим. Друштва за трамваје града Београда и то:

1.) Да најдаље до првог идућег месеца учини све што треба за подпуно удобан и исправан трамвајски саобраћај, како коњски тако електрични; и то строго по последњем распореду који је суд општине београдске надлежан, у своје време, одобрио, а и да у будуће по добивеним распоредима возње тачно саобраћа трамвајима једне и друге вуче.

2.) Да на тај циљ у свако доба мора имати довољан и потпуно употребљив, исправан возни материјал за лак и угледни трамвајски саобраћај.

3.) Да ни у једном случају за трамвајски саобраћај не употребљава слабе коње, или неисправна кола са којима би се отежавао повољан саобраћај или би се грађанство излагало незгодама одоцњавања а нарочито изгледима опасности.

4.) Да се у трамвајским колима не може допустити смена тај већег броја особља него што је према просторности кола могуће, па да свако лице може заузети седиште на трамвајским клупама. Друштво ће се при том држати у свему нарочито издате наредбе Управе града Београда од 26 јуна 1902 г. № 18324 и у смислу исте нарочитим објавама на колима обзнанити колико лица могу имати приступа и стајати на једној и другој платформи.

5.) Да се у колима, трамвајским станицама, шинама и прописном одстојању од шина одржава највећа чистота и сваког дана сва кола која су намењена саобраћају за следећи дан испирају од нечистоће и прашине.

6.) Да Управа нарочитим објавама, које треба да су видно изложене, у сваким колима обзнани да је пљување на колском патосу забрањено и да се казни по § 326 кривичног закона.

II

Грађанству и Управи друштвеној:

1.) Кад год трамвајски билетар изјави да су места заузета и да приступ није више слободан, дотично лице не сме се попети у кола и ако се попело мора се одмах скинути. Ако не би тако поступило, билетар ће зауставити кола и обратити се најближем жандарму, а у недостатку овога најближем кварту да дотично лице скине с кола а његово име достави општинској власти те да се узме на одговор и у смислу ове наредбе казни.

2.) Забрањује се публици да пљује по колском патосу. Возно трамвајско особље биће дужно о овоме да води строга рачуна и о сваком случају противног поступања биће дужно да извести друштвену Управу а ова ће опет извести општин-

ски суд, како би се са одговорним лицем поступило у смислу ове наредбе.

III

О тачном вршењу ове наредбе у колико се иста односи на друштвену Управу суд општине београдске увераваће се преко нарочитих техничко-санитетских комисија које ће одређивати од времена на време.

За сваки доказани случај који би био противан овој наредби биће казнено одговорна друштвена Управа и остали њени органи у колико би и до њих било кривице по § 326 кривич. законика, и у колико у дотичном случају не би било кривице из другог ког законског прописа; а да би се обезбедило тачно вршење ове наредбе, општински суд и силом своје власти отклањаће све неисправности на рачун и одговорност друштвене Управе.

У колико се ова наредба односи на грађанство, па би неко против исте поступио, узеће се на одговор и казнити по § 326 кривич. законика.

Од суда општине београдске 19 септембра 1903 год. Београд, К. № 1913.

Председник
Београдске општине

Коста Д. Главинић с. р.

Кметови:

М. Ерковић с. р.

Стеван Миљковић с. р.

За деловођу
писар

Душ. К. Живковић с. р.

На основу § 326. кривичног закона Управа града Београда одобрава ову наредбу с тим да се за непослушност исте казни новчано до 150 динара или затвором до двадесет дана затвора.

Управник Београда

Д. Вујић с. р.

(М. П.)

Бр. 28.559

25 Септембра 1903 год.

Београд

О Б Ј А В А

Команда дунавске дивизијске области актом својим од 20. ов. мес. Е. № 5241, јавила је суду, да ће до 7 октобра ове године, на основу решења г. Министра Војног од 19 ов. м. Е. П. № 5385, примати понуде појединих понуђача, који би се хтели примити лифровања месеца гарнизону београдском и топчидерском у 1904 год.

Ово се јавља грађанству града Београда, ради знања.

Од суда београдске општине 23 септембра 1903 год. АБр. 9039, Београд.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА